

които съж ни докарали да се сръщнемъ. Като не знаемъ закона, казваме, че се сръщаме случайно безъ никаква причина, но това не е така.

Какво тръбва да разбираме подъ думите: петъ таланта, два таланта, единъ талантъ? Има три вида хора: едни, които отговарятъ на петътъ, други — на двата, а трети — на едина талантъ. Сега, кои съж тия на едина талантъ? Тъкъ съ ония, които живѣятъ само за себе си. „Да ядемъ по три пъти на денъ, да пийнемъ, да си полегнемъ, за да ни стане тѣлото по-гойно, и да се обличаме хубаво — ето за това, казватъ тъкъ, сме дошли на тоя свѣтъ“. Тъкъ съхора егоисти, безплодни, безсъмени — хора съ единъ талантъ. А кой съж съ два? Човѣкъ, който се е оженилъ — той е единътъ талантъ, а жена му — другиятъ. Събиратъ се двама и спечелватъ още два таланта — раждатъ имъ се дѣца; ставатъ четирма, и казватъ: „Господи, ние използувахме двата таланта; отгледахме дѣца и спечелихме още два“. То е въ първия смисълъ. Въ втория смисълъ, тъкъ съхора, които живѣятъ за своя домъ, за обществото, за народа. Ония съ петъ таланта притежаватъ вече нѣщо повече. Петътъ таланта съответствуватъ на нашите петъ чувства; значи, хора, на които всички чувства — зрѣнието, слухътъ, обонянието, вкусътъ и осезанието — съна мѣстото. Тъкъ съхора съ прави сѫждения и заключения за всичко, шо Богъ е създадълъ: разбираятъ природата, разбираятъ нѣщата, разбираятъ причините и слѣдствията; Тъкъ съ учители на свѣта, тъкъ живѣятъ за цѣлото човѣчество.

Сега, да направимъ едно малко прѣсмѣтане на дадените таланти: имаме $1+2+5=8$ таланта.